

Ifølge EF-patentkonventionens bestemmelser har EF-patentet enheds karakter, altså samme virkning overalt på EF's territorium. EF-patentet er undergivet konventionens bestemmelser og de bestemmelser i Den Europæiske Patentkonvention, som finder anvendelse på EF-patenter. Det vil sige, at på de regulerede områder gælder fælles regler i stedet for de forskellige nationale love. Det betyder bl.a., at et EF-patent kun kan overdrages eller ophøre for samtlige lande under ét. Det samme gælder retsovergang ved pantsætning, arv, tvangsfuldbyrdelse m.v. Dette udelukker ikke, at licenskontrakter kan indgås alene for en del af EF, således at patenthaveren kan give andre tilladelse til at udøve den patenterede opfindelse for et bestemt territorium, f.eks. for Danmark. Der gøres endvidere en undtagelse fra enhedsprincippet i de tilfælde, hvor der foreligger kollision med nationale ansøgninger. Disse kan være patentansøgninger, eller nationale ansøgninger om brugsmodeller og lign. Endelig begrænses enhedsprincippet af nationale uregistrerede rettigheder, som er opstået på grundlag af udnyttelse af en opfindelse, inden der er ansøgt om patent.

Den administrative og judicielle kontrol vedrørende EF-patenter udøves af organer med tilknytning til EPO eller af domstolene i medlemslandene.

Til administrationen af EF-patenter skal der oprettes særlige organer ved EPO. Øverste myndighed er Den Særlige Komité inden for EPO's administrationsråd. Der skal endvidere oprettes en særlig administrationsafdeling og annullationsafdelinger til behandling af sager om EF-patentet.

Administrationsafdelingen fører EF-patentregistret, opkræver årsgebyrer og udgiver EF-patenttidende. Udover behandling af ansøgninger om EF-patent vil administrationsafdelingen skulle behandle ansøgninger om udstedelse af særlige certifikater om patenttidsforlængelse for lægemidler. EF forventes i nærmeste fremtid at vedtage et forordningsforslag, hvorefter beskyttelsestiden for patenter på lægemidler kan forlænges til kompensation for den tid, der er medgået til undersøgelser af det patenterede lægemiddel, forinden det kan markedsføres.

Afgørelser truffet af administrationsafdelingen og annullationsafdelingerne kan påklages til Den Fælles Anke-domstol, der skal oprettes i henhold til protokollen om retstvister. Ugyldighedkendelse vil således kunne ske ved henholdsvis de nævnte annullationsafdelinger i EPO og ved de enkelte medlemslandes nationale domstole. Afgørelser truffet af medlemslandenes domstole har ligesom afgørelser truffet af EPO virkning for alle medlemslande. Anke-domstolen kan anmode De Europæiske Fællesskabers Domstol om at afgøre præjudicielle spørgsmål. Det samme gæl-

der en medlemsstat, Kommissionen i visse tilfælde og medlemslandenes højeste domstol, i Danmark Højesteret.

4. Forholdet til Grundlovens § 20

En dansk tiltrædelse af Aftale om EF-patenter vil indebære, at Den Europæiske Patentmyndighed kan meddele et EF-patent, der skal respekteres her i landet på linje med et patent meddelt af den danske patentmyndighed.

Da den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af EF-patenter vil blive udøvet af fællesorganer med tilknytning til Den Europæiske Patentmyndighed, blev det i 1976/77 undersøgt, om ratifikation af Den Europæiske Patentkonvention og dengang Fællesskabets Patentkonvention var omfattet af Grundlovens § 20 på grund af overdragelsen af beføjelser, som tilkommer danske myndigheder. Resultatet af overvejelserne blev, at tiltrædelse af såvel Den Europæiske Patentkonvention som Fællesskabets Patentkonvention måtte anses for omfattet af bestemmelserne i Grundlovens § 20. Aftale om EF-patenter adskiller sig i denne henseende ikke fra den daværende Fællesskabets Patentkonvention. Herefter kræves der til vedtagelse af lovforslagets § 1, nr. 31, om ratifikation af Aftale om EF-patenter et flertal på 5/6 af Folketingets medlemmer.

5. Tvangslicens

EF-patentkonventionens art. 83 giver de kontraherende stater adgang til at tage forbehold med hensyn til bestemmelserne om tvangslicens i art. 46 og 77. Herefter skulle Danmark i 10 år fra EF-patentkonventionens ikrafttræden for EF-patenter kunne opretholde den pligt til udnyttelse af patentet her i landet, der i dag er hjemlet i patentlovens § 45, og som kan resultere i tvangslicens, hvis udnyttelsespligten ikke opfyldes.

EF-Kommissionen har imidlertid anfægtet, at de EF-lande, hvis patentlovgivning indeholder tilsvarende bestemmelser som patentlovens § 45, i fremtiden kan opretholde bestemmelserne. Kommissionen har i henhold til EØF-Traktatens art. 169 indledt traktatkrænkelssessag imod flere fællesskabslande, herunder Danmark.

Det er Kommissionens opfattelse, at bestemmelserne i patentloven om meddelelse af tvangslicens på baggrund af manglende udøvelse i Danmark vil tilskynde til at henlægge produktion til det danske marked i stedet for at opfylde det danske marked-behov ved at importere de patenterede produkter fra andre medlemsstater. Meddelelse af tvangslicens vil